

Апостолско прејемство

од светог Еводија, апостола од Седамдесеторице, преко Сиријске православне патријаршије антиохијске, до данашњих дана

линија апостолског прејемства:
Његово Преосвештенство*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Епископ за народе, по апостолском налогу

1. Свети Еводије, апостол од Седамдесеторице КП

Христос га је послао као једног од Седамдесеторице око 30. године н. е. (Лк. 10:1)
први епископ антиохијски после светог Петра, око 53. године н. е.

Ова линија апостолског прејемства протеже се од апостола Еводија, око 30. године н. е., до данашњих дана, што је, закључно са 2026. годином, раздобље од 1.996 година.

Прејемство од светог Еводија до Игњатија Петра IV, патријарха антиохијског, следи списак антиохијских патријараха који води Сиријска православна црква: исти онај списак по коме та црква прати сопствено апостолско прејемство до светог Петра, првог епископа Антиохије, чији је наследник био свети Еводије.

Светог Еводија Православна црква поштује као апостола од Седамдесеторице; она његов спомен празнује 7. септембра и убраја га међу Седамдесеторицу апостола, који се заједно прослављају 4. јануара. Римокатоличка црква поштује га као светог Еводија, епископа антиохијског, 6. маја, а поштују га и древне источне (оријенталне православне) цркве, међу њима и Сиријска православна црква. Историчар Јевсевије је око 325. године н. е. забележио да је он био први епископ антиохијски после светог Петра, а Апостолске установе, око 380. године н. е., бележе да га је поставио свети Петар.

Епископске хиротоније вршене су, од једног епископа до другог, преко цркава наведених испод.

Неки епископи у овој линији поштују се и као свети. Ознаке поред њихових имена односе се само на светост живота. Оне се не тичу ваљаности било које хиротоније: сваки наведени епископ подједнако заузима своје место у прејемству, без обзира на то да ли се поштује као светитељ или не.

Св. Свети: онај кога нека црква јавно поштује као некога ко је живео животом херојске светости и ко је сада са Богом, и чији спомен она слави у свом календару. У раној Цркви свети су признавани акламацијом верних и њихових епископа; касније, формалном канонизацијом у Римокатоличкој цркви и прослављењем у Православној цркви.

Блаж. Блажени: у Римокатоличкој цркви онај ко је беатификован, што је формални корак који претходи канонизацији за светитеља.

К Поштован као свети или блажени у Римокатоличкој цркви.

П Православна црква га поштује као светитеља.

КП Као светог поштују га и Римокатоличка и Православна црква.

Црвено Мученик: онај који је положио живот за веру.

Цркве се не слажу увек око тога ко је светитељ. Једна може да поштује особу коју друга не поштује, а ознаке показују која црква кога поштује.

Антиохија

Антиохијска катедра, где „најпре у Антиохији назваше ученике хришћанима“ (Дап. 11:26), коју је основао свети Петар пре него што је отишао у Рим. Епископи и патријарси Антиохије од светог Игњатија, наследника светог Еводија, до Севира, последњег патријарха кога и Сиријска православна и Грчка православна црква заједнички признају.

2. Свети Игњатије КП *Мученик* 68
3. Херон I 100
4. Корнилије 127
5. Херон II 151
6. Свети Теофил КП 169
7. Максим I 188
8. Свети Серапион КП 191
9. Свети Асклепијад КП 212
10. Филит 218
11. Зебин 232
12. Свети Вавила КП *Мученик* 240
13. Фабије 253
14. Димитријан 256
15. Амфилохије 263
16. Павле Самосатски 267
17. Домн I 270
18. Тимеј 273
19. Кирило 277
20. Тиранион 299
21. Виталије 308
22. Свети Филогоније КП 314
23. Павлин 324
24. Свети Евстатије КП 325
25. Евлалије 332
26. Евфроније 333

27. Флакил 334
28. Стефан I 341
29. Леонтије 345
30. Евдоксије 350
31. Свети Мелетије КП 354
32. Анијан 357
33. Евзоије 360
34. Доротеј 370
35. Павлин II 371
36. Виталије II 376
37. Свети Флавијан I КП 384
38. Порфирије 404
39. Александар 408
40. Теодот 418
41. Јован I 427
42. Домн II 443
43. Максим II 450
44. Василије 459
45. Акакије 459
46. Мартирије 461
47. Петар Кнафеј 465
48. Јулијан 466
49. Јован II 475
50. Стефан II 490
51. Стефан III 493
52. Каландион 495
53. Јован Кодонат 495
54. Паладије 497
55. Флавијан II 505
56. Севир 513

Сиријска православна патријаршија

Од свргнућа Севира 518. године, сиријски православни патријарси антиохијски, према списку који води та црква, до Игњатија Петра IV, који је 1877. године хиротонисао Паулосеа Мар Атанасија, епископа котајамског, за Цркву у Индији.

57. Сергије Телски 544
58. Павле II Црни 564
59. Петар III Калинички 581
60. Јулијан II 591
61. Атанасије I Гамоло 595
62. Јован III од седри 631
63. Теодор 649
64. Севир II бар Маске 668
65. Атанасије II Балдојо 684
66. Јулијан III 687
67. Илија I 709
68. Атанасије III 724
69. Иванис I 740
70. Георгије I 758
71. Јосиф 790
72. Киријак Тагритски 793
73. Дионисије I Телмахарски 818
74. Јован IV 846
75. Игњатије II 878
76. Теодосије Роман 887
77. Дионисије II 897
78. Јован V 910
79. Василије I 923
80. Јован VI 936
81. Иванис II 954
82. Дионисије III 958
83. Аврам I 962
84. Јован VII Саригта 965
85. Атанасије IV Салхојо 987
86. Јован VIII бар Абдун 1004
87. Дионисије IV Јахјо 1031
88. Јован IX бар Абдун 1049

89. Атанасије V Јахјо 1058
90. Јован X бар Шушан 1064
91. Василије II 1074
92. Јован бар Абдун 1075
93. Дионисије V Лазар 1077
94. Иванис III 1086
95. Дионисије VI 1088
96. Атанасије VI бар Хаморо 1091
97. Јован XI бар Мавдјоно 1130
98. Атанасије VII бар Катра 1139
99. Михаило I Сиријац 1166
100. Атанасије VIII бар Салиби 1199
101. Јован XII 1208
102. Игњатије III Давид 1222
103. Дионисије VII Ангур 1252
104. Јован XIII бар Мадани 1252
105. Игњатије IV Јешу 1264
106. Филоксен I Немруд 1283
107. Михаило II 1292
108. Михаило III Јешу 1312
109. Василије III Гаврило 1349
110. Филоксен II 1387
111. Василије IV Симон 1421
112. Игњатије Бехнам Хадлојо 1445
113. Игњатије Халаф 1456
114. Игњатије Јован XIV 1484
115. Игњатије Ноје 1494
116. Игњатије Јешу I 1509
117. Игњатије Јаков I 1512
118. Игњатије Давид I 1519
119. Игњатије Абдулах I 1521
120. Игњатије Ниматалах 1557
121. Игњатије Давид II Шах 1576
122. Игњатије Пилат 1591
123. Игњатије Хидајат Алах 1598
124. Игњатије Симон 1640
125. Игњатије Јешу II 1655
126. Игњатије Абдулмасих I 1662
127. Игњатије Георгије II 1687
128. Игњатије Исак II 1709
129. Игњатије Шукралах II 1723
130. Игњатије Георгије III 1746
131. Игњатије Георгије IV 1768
132. Игњатије Матеј 1782
133. Игњатије Јунан 1817
134. Игњатије Георгије V 1819
135. Игњатије Илија II 1838
136. Игњатије Јаков II 1847
137. Игњатије Петар IV 1872

Индија, Цејлон и Америка

Почев од Паулосеа Мар Атанасија, сваког епископа хиротонисао је онај који је наведен пре њега. Заједно са светим Григоријем Парумалским, Мар Атанасије и Мар Јулије I хиротонисали су Жозефа Рене Вилата у Коломбу, на Цејлону, 1892. године, по одобрењу патријарха.

138. Паулосе Мар Атанасије 1877
139. Антонио Франсиско Шавијер Алварес (Мар Јулије I) 1889
140. Жозеф Рене Вилат (Мар Тимотеј) 1892
141. Френсис Џон Едмунд Барвел-Вокер 1923
142. Емил Родригез и Ферфилд око 1961.
143. Нилс Бертил Александер Персон 1986
144. Самјуел Гвидо млађи 2004

145.

Garland F. Byers, Jr.

2013

Заједничко прејемство са сиријским православним патријархом антиохијским

Садашњи сиријски православни патријарх антиохијски и целог Истока, патријарх Игњатије Јефрем II, и епископ Бајерс деле исту линију апостолског прејемства од светог Еводија до патријарха Игњатија Петра IV (патријарх антиохијски 1872–1894). Патријарх Петар IV је сопственим рукама хиротонисао епископе од којих потичу обе линије: у линији патријарха Јефрема II – Григорија Абдеда Алоха, потоњег патријарха Игњатија Абдеда Алоха II, 1872. године; у линији епископа Бајерса – Паулосеа Мар Атанасија, епископа котајамског, 1877. године.

Свети чин

Рукоположење
17. августа 2008. године, полагањем руку, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Палмертон, Пенсилванија.

Епископска хиротонија
20. априла 2013. године, полагањем руку током служења Свете евхаристије, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, која је тог дана имала сабрање у American Legion Post 16, Слејтингтон, Пенсилванија.

Главни хиротонисатељ
Његово Високопреосвештенство Самјуел Гвидо млађи

Сахиротонисатељи
Епископ Бредли А. Варвил
Епископ Мајкл Бајус
Епископ Џејмс Томпсон

Служба

Епископску хиротонију примио је 20. априла 2013. године у оквиру Lutheran Orthodox Church, Inc., у којој је потом служио као архиепископ Епархије западне Северне Каролине. Епископ Бајерс више није повезан с том организацијом.

Доктор теологије (*honoris causa*), звање које је 20. априла 2013. године доделила Lutheran Orthodox Church, Inc.

Грамате о рукоположењу и хиротонији, са фотографијама хиротоније, приказане су на страници О епископу.

Свети Еводије Антиохијски, италијанска школа, XVII век. Извор: Wikimedia Commons, јавно добро; прилагођено по величини у односу на оригинал.